
HET AMSTERDAMS LYCEUM

OLO-BULLETIN

nummer 11, december 1992

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020 - 6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020 - 6719159
fax : 020 - 6648529

OLO-bestuur

Eric Ros
Paula van Cleef-Joachimsthal
Tine van Gelderen
Maarten Lemberger
Reina Spier-van der Woude
Alfred de Swarte

bankrekening OLO: 46.78.07.493
(postbank ABN AMRO: 2391)

Betty van Cleef - computer
F. Vonk - druk.

Van de redactie

Voor u ligt nummer 11 van het OLO-bulletin. Hier en daar nog wat zaken die te maken hebben met ons lustrumjaar, maar vooral ook weer een nieuw begin.

Om met dat laatste te beginnen: via haar zoon kwamen wij in het bezit van de mémoires van mevrouw Annie Cohn (geboren Van Amstel). In die mémoires, die zij op vergevorderde leeftijd schreef, wordt o.a. een prachtig sfeerbeeld gegeven van de vroegste jaren van ons Lyceum, de buurt en het milieu waaruit de leerlingen kwamen. In dit nummer plaatsen wij het eerste deel.

De oplossing van de beroemde ontleedzin van mevrouw Van Katwijk ontbreekt uiteraard niet. Met dank aan deze inmiddels negentigjarige 'kanjer'!

Verder treft u een verslag aan van een reünie van eindexamenkandidaten van de jaargangen 1940 en 1941.

Mevrouw Beer-Sieburgh (oud-docente) schreef een ingezonden brief in NRC-Handelsblad, die wij hier afdrukken. Zij beschrijft een zeer bijzondere soort striptease, namelijk hoe zij langzaam maar zeker van de meeste van haar lesbevoegdheden werd ontdaan.

Ondergetekende had nog - met matig succes, maar dat lag niet aan haar - natuurkunde van mevrouw Beer. Bij een prisma is de hoek van (licht)inval gelijk aan de hoek van (licht)uitval. Het is het enige wat ik mij nog kan herinneren.

Mevrouw Beer-Sieburgh trad op 15 oktober 1956 in dienst van het Amsterdams Lyceum en bleef twintig jaar, tot haar pensioen. Die begindatum herinnert ze zich, zo deelde ze mij mede, nog precies. Zij kreeg namelijk net geen halve maand uitbetaald en kwam een dag salaris tekort. De administratrice, mevrouw Zeebruggen, maakte het in orde; er kwam een nabetaling van f 23,-.

De heer Van Wijnkoop, oud-docent aardrijkskunde, geschiedenis en maatschappijleer, beschrijft zijn ontmoeting in Amsterdam met een oud-leerling.

In dit bulletin ook een in memoriam in verband met het overlijden van de heer Moll, oud-docent biologie. Twee dingen staan mij in het geheugen gegrift. In de gangen mocht niet gerend worden. Als enige docent was Moll daar zeer op bedacht. Als het stil was in de klas en gerucht op de gang duidelijker hoorbaar was 'ving' hij weleens een te gehaaste leerling, die dan, als ik het mij goed herinner, in de hoek staande de (niet op zijn/haar rooster staande) biologieles moest bijwonen.

Op maandag 5 november 1956, daags na het door Sovjet-tanks in bloed smoren van de Hongaarse opstand, kwam de heer Moll geëmotioneerd onze klas binnen: "Jongelui, ik heb er vandaag geen zin in, ik geef geen biologieles".

Donald Koppel (1962)

Reünie van klassen VI gymnasium 1940 en 1941

Op woensdag 13 mei 1992 was het na langdurige voorbereiding zover: een aantal oud-leerlingen van de eindexamenklassen gymnasium 1940 en 1941, al dan niet vergezeld van echtgenoten, kwam tezamen in het gastvrije buitenhuis van de Van Eeghens, dat verscholen ligt in het fraaie groen van de Zuid-Veluwezoom.

De reünie had duidelijk de instemming van de zonnegod Apollo, die na een lange vakantie plotseling van de partij was en er voor zorgde dat we bijna hele dagen - de reünie liep door tot en met donderdag 14 mei - buiten van zijn warmte konden genieten.

De eerste dag werd ons nog wat beperkt gymnasiaal gezelschap aangevuld door een (oh, oh!) H.B.S.-er van dezelfde hupse leeftijdsgroep, met zijn eega, t.w. Wil en Arda Warmelink. Dit was echter voor ons een groot genoegen, omdat de meesten van ons hen in de loop der jaren vaker tot dikwijls ontmoet hebben en hen tot de vriendenkring rekenen, en bovendien ook nog omdat zij samen met onze gastvrouw en gastheer er met grote inzet voor gezorgd hebben, dat alles op rolletjes liep. Genoemd viertal was daarom al daags tevoren gekomen. Zo vonden buiten in de tuin in een grote en groeiende kring de spontane, vreugdevolle begroetingen plaats tussen degenen die elkaar nog (vrij) goed kenden, en waren de aarzelende, onderzoekende blikken waar te nemen tussen de mensen die elkaar ruim vijftig jaar niet meer hadden gezien, en onder wie er enkelen waren die uit de Verenigde Staten van Amerika, resp. Zwitserland waren overgekomen. Maar eenmaal namen en gezichten ontraadseld, kwam het bekende gevoel over ons: "Ons bindt hechte band tezaam".

Onder het genot van warme en koude dranken en drankjes, koek en hartige hapjes, werd er heel wat bijgepraat en aan herinneringen opgehaald. En zo vloog de tijd om. Na een kostelijk homemade diner binnen aan een lange tafel, gevolgd door koffie, maakten we een vrij lange tot lange avondwandeling door bos en hei - het gezelschap splitste zich na de eerste etappe in tweeën - en na thuiskomst - zo voelt het aan bij Meke en Chris - werd de kout tot iets voor middernacht voortgezet.

Hierna begaf men zich op diverse plaatsen te ruste, hetzij in het Van Eeghen-huis, hetzij in caravans, dan wel in enkele nabije hotels of in eigen woning. Dit laatste was mogelijk voor Wies Vos en haar echtgenoot Kees, die op korte afstand wonen. De volgende dag werden wij vanaf koffietijd opnieuw verwacht. Het was nu zo warm, dat de stoelen in het bos werden gezet in de schaduw van de bomen. We konden nu nog zeven nieuwkomers begroeten, waaronder één uit Canada en andermaal één uit de V.S. Volledigheidshalve vermeld ik dat hierbij ook twee oud-lyceïsten van niet gymnasiale signatuur waren, maar zij waren vanzelfsprekend welkom. Welk een magische aantrekkingskracht heeft ons Lyceum toch!

De welverzorgde lunch had plaats in een schaduwrijke waranda. Na een korte siësta maakten de meeste reünisten 's middags een wandeling van enkele uren. Na de thee konden we in de tuin buiten de zon borrelen, waarna Iet Boissevain en Jaap en Lenie Verster ons moesten verlaten. Omstreeks 19 uur reden we naar een restaurant, waar Meke het diner voor ons besproken had en waar het heel gezellig toeging.

Aan alles komt een eind, en na deze happening namen wij uitvoerig afscheid van elkaar en spraken de hoop uit dat we iedereen nogmaals op een toekomstige reünie zouden mogen weerzien. Gastvrouw en gastheer, namens alle reünisten: heel veel dank voor de geboden gelegenheid. Chris, Lydia, Max, Jaap, Hanna, Wies, Elly, Ton, Rudolf, Iet, Nettie, Carel-Jan en Nelle, Wil en alle anderen: ik hoop jullie allemaal weer eens te ontmoeten!

Mary Noordenbos-Groen

Een bijzondere oud-leerlingenborrel

Iedereen die erbij was is het er over eens, dat de viering van het vijftiende lustrum een groot succes is geweest. Met belangstelling kijkt men dan ook alweer uit naar 1997, wanneer wij het zestiende lustrum hopen te vieren. Geloof het of niet, sommige enthousiaste plannenmakers zijn al begonnen na te denken over dat feest.

Intussen gaat de O.L.O. gewoon door met de jaarlijkse oud-leerlingenborrel, die in 1993 plaats vindt op

zaterdag 13 februari

De hoofdschotel zal bestaan uit de plechtige onthulling van de beeltenis van Dr Gunning, vervaardigd door Jannes Limperg. De kop wordt geplaatst op de gang, tegenover de deur van de rectoriskamer.

Niet alle aanwezigen zullen rechtstreeks getuige kunnen zijn van deze plechtigheid, daartoe is de oppervlakte te beperkt. Maar via een monitorenstelsel zal in de aula de gang van zaken visueel te volgen zijn, met behulp van een ruim bemeten beeldscherm.

Vanwege het bijzondere karakter van deze middag hebben wij besloten geen toegangsprijs te vragen. De prijs van de drankjes bedraagt f 2,-.

De bijeenkomst zal beginnen om 15.00 uur. Niet later dan 16.00 uur zal de onthulling plaatsvinden.

Houdt deze datum vrij! Alle O.L.O.-leden worden bij deze uitgenodigd.

Wie zeker wil zijn dat er op hem/haar gerekend wordt, doet er goed aan snel te reageren door het inzenden van het bijgevoegde formulier.

Ontmoeting in Amsterdam

Toen ik laatst weer eens in Amsterdam liep, kwam ik een oud-leerling tegen. Dat overkomt me tegenwoordig niet vaak meer. Vroeger wel, op de meest onverwachtse plaatsen: midden op de Schotse Hooglanden, in de ruïne van Diocletianus in Split, op de overdekte markt in Menton.

Ik geef niet veel om reünies, maar zo'n onverwachte ontmoeting vind ik altijd erg leuk. Deze keer ook. Ik herkende hem direct, maar zoals helaas gewoonlijk, herinnerde ik mij niet zijn naam. Toen hij die noemde zag ik ook direct weer een heel stel van zijn klasgenoten voor me.

Even de gebruikelijke vragen over en weer. "Wat doe je tegenwoordig? Waar woon je? Kinderen?"

"Ja, één is ook al op 't Lyceum!"

Toen plotseling zijn vraag recht op de man af:

Hoe vond u het nou eigenlijk op het Amsterdams? We waren toch niet altijd even aardig voor u?

"Ja, dat laatste is waar. Maar wat wil je, volwassenen zijn gewoonlijk ook niet zo aardig. 't Zit nou eenmaal in de aard van het beestje.

Ik heb altijd plezier gehad in die gekke humor die tieners - zoals jullie in die dagen gewoonlijk genoemd werden - onder elkaar hadden. Vooral op werkweken en dan nog in het bijzonder bij de voorbereiding voor de laatste avond, op vrijdag. Weet je nog wel?" Natuurlijk wist-ie dat nog. Veel van wat onze leerlingen op school geleerd hebben zal niet zijn blijven hangen, maar dat geploeter voor een slotavond zullen ze niet gauw vergeten.

U heeft geloof ik ook Gunning nog meegemaakt?

We hadden ons inmiddels op een terrasje neergezet.

"Inderdaad, en ik moet je zeggen dat ik waarschijnlijk niet bij het onderwijs gebleven was, als ik niet bij hem terecht was gekomen. Gunning had iets in zijn persoonlijkheid dat me erg aansprak. Hij was in ieder geval geen bekrompen schoolmeester, zoals ik die in mijn schooltijd nog wel heb meegemaakt. Zo had hij terecht een hekel aan het tegen elkaar opbieden met hoge cijfers. Toen kwam dat nog wel voor, tegenwoordig geloof ik niet meer.

Tijdens zijn rectoraat liepen de rapportcijfers van 1 tot en met 4. Een vier - en hij heeft me dat zelf wel eens goed te verstaan gegeven - was niet alleen voor uitblinkers, maar voor goede gemiddelde leerlingen.

Ik heb 't altijd jammer gevonden dat men direct na zijn afscheid weer op het 'tientallig' stelsel is overgegaan. De leerlingen zelf tilden daar niet zo zwaar aan. Die zongen eens in een dies-liedje: "die hoge zessen, zevens zijn voor ons niet weggelegd, maar vijf, vier drie, twee, één is algemeen".

U bent toch vrij lang op 't Lyceum geweest?

"Ja, ongeveer 25 jaar".

Wat waren voor u nou hoogtepunten, op school?

"Hoogtepunten is misschien wat veel gezegd, maar er gebeurde wel geregeld iets dat ik me goed herinner. Ik had 't toen even al over werkweken. Zo heb ik eens een werkweek georganiseerd waar de landbouw centraal stond. We dachten dat dat wel eens goed zou zijn voor die 'stadsmensen'. Nou, beslist een hoogtepunt van die week was een bezoek aan de veemarkt in Doetinchem. Hoe die lieve schoolmeisjes honderd uit vroegen aan de zwaar-vingerige veehandelaren met hun handje-klap. En hoe ik achter die grote lummels van jongens heen moest zitten om te voorkomen dat ze met andere veeboeren aan de jenever zaten in de kroegjes rondom die markt!

Nou die stroom van herinneringen eenmaal is losgebroken, zou ik nog wel een uur door kunnen gaan. Laten we dat maar niet doen. Maar om op je eerste vraag terug te komen, hoe ik 't eigenlijk op het Amsterdams vond:

Ik heb 't altijd een fijne school gevonden. Tijdens en na Gunning als leraar kreeg je altijd volop gelegenheid initiatieven te ontplooiën en voor bijzondere dingen waren leerlingen altijd te porren. En dan waren ze gewoon erg aardig.

Beste kerel, leuk dat ik je ontmoette.

Doe vooral de groeten aan oud-klassegenoten als je die weer eens tegenkomt.

Tot ziens!"

Dr A.A. van Wijnkoop
docent aardrijkskunde, geschiedenis
en maatschappijleer 1948-1971

de groep die op Wolkenland onder leiding van tekenleraar De Leeuw (vooraan) een volleybalveld heeft aangelegd.

Met houweel: de heer Van Wijnkoop; naast hem zijn vrouw en onder z'n knie zijn dochtertje Manja. Met blok hout: Jannes Limperg.

In het vorige bulletin drukten wij de beroemde ontleedzin van mevrouw Van Katwijk af. U hebt daar enige tijd uw tanden op stuk kunnen bijten. Hieronder staat eerst de redkundige ontleding en daarna de taalkundige ontleding. En dan te weten dat u al deze vaardigheden vroeger beheerste...

Als je altijd prettig vindt, wat je doet, dan doe je altijd, wat je prettig vindt.

Redekundige ontleding

doe	persoonsvorm en gezegde
je	onderwerp
wat je prettig vindt	lijdend voorwerpzin
als.....doet	bijw. bijzin
dan	bijw. bepaling; herhalend zinsdeel
altijd	bijw. bepaling

Redekundige ontleding lijdend voorwerpzin

vindt	persoonsvorm en gezegde
je	onderwerp
wat	lijdend voorwerp
prettig	bepaling van gesteldheid

Redekundige ontleding bijwoordelijke bijzin

vindt	persoonsvorm en gezegde
je	onderwerp
wat je doet	lijdend voorwerpzin
prettig	bepaling van gesteldheid
altijd	bijwoordelijke bepaling

Redekundige ontleding lijdend voorwerpzin:

doet	persoonsvorm en gezegde
je	onderwerp
wat	lijdend voorwerp

Taalkundige ontleding van de onderstreepte woorden:

Als	voegwoord
prettig	bijv. naamwoord, predicatief gebruikt
vindt	w.w. tweede pers.enk. onvolt.tegenw.tijd, aantonende wijs van het w.w. vinden; sterk, regelmatig, zelfstandig, overgankelijk, niet-wederkerend, persoonlijk
wat	betrekkelijk v.n.w. met ingesloten antecedent, enk. (vierde naamval)
je	pers. v.n.w. tweede persoon enk. eerste naamval
dan	bijwoord
doe	w.w. tweede pers. enk. o.t.t., aantonende wijs van w.w. doen. Onregelmatig, zelfst., overgankelijk niet-wed., pers.

F.H. van Katwijk-Knapp

Ingezonden brief in NRC Handelsblad
van 29 september 1992:

Toen ik in 1939 in Leiden slaagde voor mijn doctoraal examen kreeg ik niet alleen het recht om "phys. dra" achter mijn naam te vermelden, maar kreeg ik drie lesbevoegdheden: natuurkunde, mechanica en cosmografie.

In de loop van de jaren verdween eerst mechanica als lesvak. (Nog maar twee bevoegdheden). Daarna verdween cosmografie van de lijst. (Nog maar één lesbevoegdheid.)

Een paar jaar geleden werd voorgesteld om natuurkunde op te nemen in het vak "natuurwetenschappen" (waaronder scheikunde en biologie, waarvoor ik niet bevoegd ben). Als de minister zich een beetje haast eindig ik mijn leven straks met nul bevoegdheden.

Ondertussen verloor ik ook de graad 'drs', maar mocht ik als een soort van titel 'dra' vóór mijn naam vermelden. Deze opwaardering was niet van lange duur. Terwijl mijn generatie nog ten minste zes jaar zwoegde om het diploma te halen, werd de studieduur tot vier jaar bekort, met alle gevolgen van dien. Een gedevalueerde titel dus, die volgens sommigen dan ook afgeschafte dient te worden. Als ze zich een beetje haasten, eindig ik straks mijn leven zonder academische graad of titel.

Toch wel jammer van al het werk, en vooral van het geld dat mijn ouders geofferd hebben in de tijd toen studie-toelagen nog niet bestonden.

Drs E. Beer-Sieburg, docente
natuurkunde 1956-1976

Op hoge leeftijd schreef Annie Cohn-van Amstel op verzoek van haar kinderen haar mémoires; begin 1992 is zij overleden.

Wij kregen de beschikking over het gedeelte waarin zij - blijk gevend van een fenomenaal geheugen, ook voor details - haar schooltijd op het Amsterdams Lyceum beschrijft. Deze bladzijden zullen bij de jaargenoten van Annie van Amstel veel herinneringen oproepen, terwijl ze ook voor latere generaties oud-leerlingen veel lezenswaardigs bevatten.

Hieronder volgt de eerste aflevering.

Mémoires Annie Cohn-van Amstel

Begin september 1922 ging ik, vol verwachting, naar het Amsterdams Lyceum. Die verwachtingen zijn verre overtroffen. Nu ben ik nog dagelijks bewust dankbaar voor de geweldige vorming die ik daar heb genoten, het was veel meer dan de verplichte leerstof. De school, gevestigd in een prachtig stijlvol gebouw met 4 poorten aan het Valeriusplein, dat het aan de smalle zijde afsloot, was ontworpen door de toen zeer bekende architect Baanders. Die familie woonde op het Valerius terras, dat zich bevindt boven op de met deuren afgesloten fietsenstalling van de school. Deze fietsenstalling sloot de betonnen speelplaats af, die liep van Cornelis Krusemanstraat tot Pieter Lastmankade. Aan de andere 3 zijden is de speelplaats afgesloten door een ca 2 meter hoge bakstenen muur, waarvan de bovenrand een "ajour"patroon heeft.

De rector van de school was de befaamde idealist Dr C.P. Gunning, zoon van Prof. J.H. Gunning, de 'uitvinder' van de schoolvorm Lyceum, een volgens mij zeer goede schoolvorm dank zij de gemeenschappelijke onderbouw van 2 jaar. Later werd dit 1 jaar, maar sinds de invoering van de Mammoetwet heeft men ingezien, dat die onderbouw erg nuttig is, omdat kinderen die net van de lagere school komen nog geen verdere richting kunnen kiezen, omdat ze met 12 jaar te jong zijn om de mogelijkheden te over- en vooral doorzien. Vandaar de brugklassen nu voor alle schooltypen.

Het eerste lyceum, dat opgericht werd, was het Nederlands in Den Haag in 1910, daarna het Amsterdams in 1917, vervolgens het Kennemer, het Baarns - waar de Prinsessen op zijn geweest - en tenslotte het Lorentz. Vóór de oorlog zijn er niet meer lycea bijgekomen, na de oorlog verrezen ze als paddestoelen uit de grond, maar vaak waren het gewoon samenvoelingen van Gymnasia en HBS-sen, wat eigenlijk niet de opzet was. Die vijf vooroorlogse Lycea waren min of meer particuliere scholen, in elk geval 'neutrale bijzondere', in feite wel 'elite' scholen, maar dat lag in die tijd toch wel heel anders dan nu. Bovendien was mijnheer Gunning zó idealistisch en ruimdenkend, dat er ook meerdere kinderen van vooraanstaande S.D.A.P.'ers bij ons op school zaten: Wibaut, de Miranda, Klerekoper, Boekman.

De leraren vormden een top-team. Doordat er een groot overschot aan leraren was, kon mijnheer Gunning, met het schoolbestuur, voor vacatures de beste van de vele sollicitanten uitkiezen. Het waren dan ook allemaal mensen, die niet alleen bijzonder knap waren, vaak

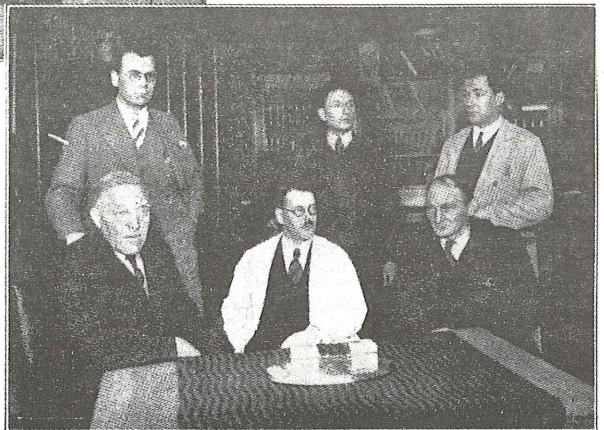
Alle 3 erg aardig.
Doordat de Lyceum - roorn, die
natuurlijk bij de wet geregeld
was met het oog op erkenning van
het eind-examen, toch een zekere
vrijheid van indeling van lesu-
ren had, kregen wij allerlei "leu-
ke" vakken extra - ho in de onder-
bouw manier van Fred Roetzke,
de toen meer bekende dirigent van
het beroemde mannen zangver-
eniging "Apollo". En handenaar-
beid van de Heer Langewald, waas
hroon Martien later een bekend
psycholoog is geworden. En het
souw-terracin van de Westelijke
vleugel, dat is de kant van de Speel-
plaats - met - fietsen stalling, was
een prachtig groot handens arbeid
lokaal, dat, meesik, de hele voor-
kijde besloeg, dat was de Noord-
kijde, aan het Valeriusplein. Aan
de andere kant van de gang in dat
souwterrain lag o.a. een "lijnte-
kenlokaal" maar dat was alleen
voor HBS klassen. Daarnaast
een "handteken lokaal". Daar
hadden wij in de beide onderbouw
jaren tekenles van Willie van Schoon-
hoven van Beurden, een kunst-
schilder, een vrouw leek een beetje
op Saskia van Uylenburgh en

ook gepromoveerd, maar die, wat het voornaamste was - en is! - uitstekend les gaven. Het stimuleerde mij in mijn als klein kind opgevatte verlangen om zelf lerares te worden. Tijdens de lessen dacht ik vaak: "Wat goed! Zo wil ik later ook les geven". Minstens twee van onze leraren zijn later professor geworden: Dr J. Franssen die Frans gaf en Dr J. Heimans, de biologieleraar. Hij was een zoon van de beroemde Prof. Heimans van 'Heimans en Thijssse', die o.a. de beroemde 'Flora' schreven, en 'Het Wandelboekje'. Overigens sprak je toen niet van biologie, maar van Natuurlijke Historie en alle scholieren kortten dat af tot 'Natte His'.

De school was schitterend ingericht en geoutilleerd: brede gangen, grote vierkante lokalen. In elke klas langs alle vier wanden op ca 2 m. hoogte een matzwart geschilderde schilderijlijst. Daarboven waren de muren wit geschuurd, evenals de plafonds. Onder de schilderijlijst waren de muren 'gesausd' (of dofgeverfd?), elke klas in een andere kleur, of liever: in 2 kleuren: een effen ondergrond en daarop spikkeltjespatronen in 'spatwerk', pointillé dus, b.v. terracotta op paarse ondergrond ('Tuschinskikleuren!'). Natuurlijke Historie, Natuur- en Scheikunde, hadden elk 2 lokalen: 1 klasselokaal en 1 practicum en elk een amanuensis: voor 'Natte His' Van Voorn, voor Natuurkunde Mühren en voor Scheikunde Polderman, alle drie erg aardig.

Het practicumlokaal natuurkunde

de heren W.N. La Grand, A. v.d. Meer, H.N. Doods, J. van den Burg, P. Polderman en A.A. van Voorn.

Doordat de Lyceumvorm, die natuurlijk bij de wet geregeld was met het oog op erkenning van het eindexamen, toch een zekere vrijheid van indeling van lesuren had, kregen wij allerlei 'leuke' vakken extra. Zo in de onderbouw muziek van Fred Roeske, de toen zeer bekende dirigent van de beroemde mannenzangvereniging 'Apollo'. En handenarbeid van de heer Langeveld, wiens zoon Martien later een bekend psycholoog is geworden. In het souterrain van de Westelijke vleugel, dat is de kant van de speelplaats - met - fietsenstalling, was een prachtig groot handenarbeidlokaal, dat, meen ik, de hele voorzijde besloeg, dat was de Noordzijde, aan het Valeriusplein; d.w.z.: het handenarbeidlokaal lag dus aan de speelplaats.

Aan de andere kant van de gang in dat souterrain lag o.a. een 'lijntekenlokaal' met uitzicht dus op de Pieter Lastmankade, maar dat was alleen voor HBS-klassen. Daarnaast een 'handtekenlokaal'. Daar hadden wij in de beide onderbouwjaren tekenles van Willie van Schoonhoven van Beurden, een kunstschilder; z'n vrouw leek een beetje op Saskia van Uylenburch en ze woonden ook op Uylenburg!

Mijnheer had een baard, en was 'normaal' gekleed, zij het met een lichte artistieke toets, mevrouw, heel klein van stuk, droeg altijd exotische gewaden, althans als wij haar zagen, dus alleen op de schoolfeesten.

In het Oostelijke souterrain zat het enorm grote gymnastieklokaal en daar waren natuurlijk ook de kleedkamers.

Als je op het stuk plein vóór de poorten van de school staat, met je gezicht er naar toe, is links vooraan de Laressestraat, een vrijstaand huis in dezelfde stijl als de school en ook door Baanders gebouwd. Daarin woonde mijnheer Gunning met z'n allerliefste vrouw, van zichzelf Lulofs geheten, en hun 5 of 6 kinderen. De oudste was Jan Herman; daarop volgde een erg aardige dochter Jobs, dan nog 1 of 2 zontjes en in elk geval nog een meisjestweeling, maar omdat Jan Herman al een paar jaar jonger was dan ik, weet ik dat allemaal niet meer zo precies.

Aan de andere zijde van het pleintje, rechts, stond een dubbelhuis. Dat grensde dus aan pleintje, speelplaats en straat, het verlengde van de Laresse, die daar juist Cornelis Krusemanstraat begint te heten.

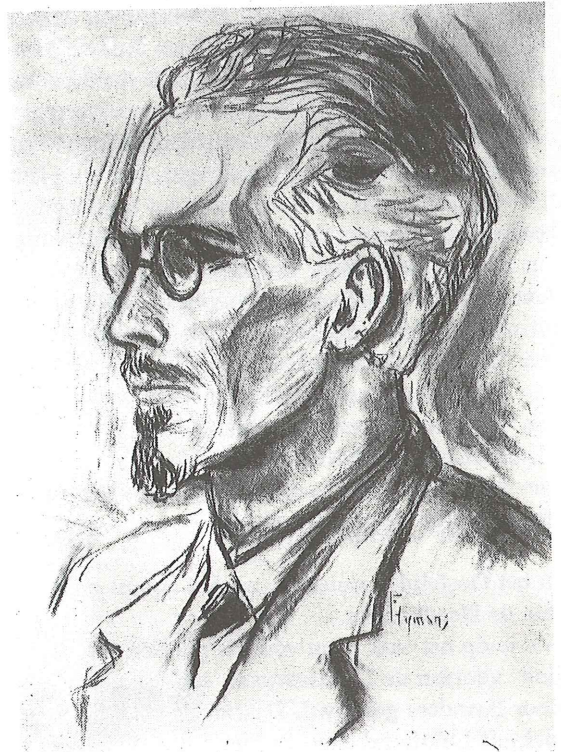
In het echte hoekhuis woonde een zekere familie Voeten. Die zal het huis dus gehuurd hebben van het Lyceum. We hebben nooit iets van hun afgeweten, maar ze hebben een zwaar traliehek voor hun inpandige stoep laten maken, omdat ze niet wilden dat de schoolkinderen in hun stoep gingen staan als het regende in de pauze of na schooltijd, als ze op de halte, die er vlak vóór was, op de tram stonden te wachten.

In het andere huis was de schoolbibliotheek gevestigd.

Aan het eind van de dertiger jaren was er een jonge leraar Nederlands aan het Lyceum verbonden: Ton van Balkom. Helaas stierf hij al op veertigjarige leeftijd. Zijn vrouw kwam toen in moeilijke financiële omstandigheden, daar het pensioen natuurlijk nog maar heel klein was. De idealistische mijnheer Gunning stelde dadelijk spontaan het 'bibliotheekhuis' gratis aan Ank van Balkom ter beschikking als woonhuis.

Als tegenprestatie moest zij de schoolbibliotheek doen, maar dat was niet zoveel werk, want de uren, alleen na schooltijd, waren precies vastgesteld.

tekenleraar
Van Schoonhoven van Beurden

tekening: Frans Hijmans

In 1942 werd mijnheer Gunning gearresteerd en werd de school gevorderd door de SD. Typerend voor geest, sfeer en instelling van de school is wel het feit, dat in de oorlog 3 docenten en bijna 90 leerlingen en oud-leerlingen omgekomen zijn, zeer velen in het verzet, waaronder 2 leraren en de vrouw van één van hen en één lerares. Na de oorlog is een prachtig sober gedenkboek uitgegeven, waarin van al deze - meest dus nog zeer jonge mensen - een foto en korte levensbeschrijving staat.

Die ene lerares was Mej.Dr S.A. Krijn, die ik al die 6 jaren heb gehad voor geschiedenis en Nederlands. Van haar gehouden heb ik niet, omdat zij zo koel, verstandelijk en afstandelijk was - zowat het tegendeel van de gezellige, warmhartige

Mej. L. Würdemann, die ik in de 1ste en de 2de voor Duits heb gehad. Maar juffrouw Krijn gaf wel fantastisch goed les, we hebben enorm veel van haar geleerd. Een voorbeeld voor de lessen in Nederlands: als ze om de uitleg van een moeilijk woord of begrip vroeg, voegde ze er meteen, haast dreigend, aan toe: "Eerst nadenken! En niet beginnen met: dat is als wanneer je bijvoorbeeld..."

En een voorbeeld voor geschiedenis: op de vraag: hoe was de toestand in Frankrijk vóór het uitbreken van de Revolutie? voegde ze er meteen, óók alweer haast dreigend, aan toe: "eerst nadenken en niet zeggen: niet zo rooskleurig."

(wordt vervolgd)

GESLAAGD 1992

Sabine van Amstel
Eva van Ark
Marijn Arkauer
Karine Arxhoek
Melvin Bakker
Saskia Bakker
Tolga Basar
Ronald van Bente
Brechje van den Berg
Jessie Berger
Sandra Bos
Marilyn Boumeester
Josien Branbergen
Sjoerd Brandt
Esther Broers
Beta Franco Caeiro
Dorina Cannito
Harold Claassen
Milos Copić
Remus Dame
Raymond Doelare
Anne Douqué
Karen Dronkert
Elly Druiventak
Abderrahim Elabassi
Kiki Elkabas
Sarah Elzinga
Sylvia Fens
Claudine Franchini
Silver Graven
Nanja van Haag
Patricia Hagen
Nienke Hartjes
Zita Hazenberg
Bob van Heeks
Pepijn Le Heux
Pieter van den Hoek

Etje Honnebier
Matthijs Hoogenboom
Bouke Janse
Rogier de Jong
Freek Jonker
Lukas Jonkers
Arno Kalfsveld
Aäron Karmelk
Naomi Keune
Nathalie Koch
Marc Koene
Esmeralda Kok
Joyce Kuipers
Linda van der Laan
Resi Lankester
Chantal ter Linde
Alex Manck
Hugo Matroos
Bobby Mawla
Iris Meijer
Martijntje Mientjes
Marcel Mijns
Betty Moedig
Natasja Nelstein
Riccardo Osterwald
Rob Palan
Leonie Peeters
Marwin Pels
Monique Polanen
Bianca Post
Sigrid Provily
Judith Regeer
Thomas Reineke
Saar Rijnbeek
Robert Roberti
Rembrandt Roberti
Madzy Roberts

Edwin Rutgers
Astrid Sas
Melanie Schabbing
Marco Schep
Ilja Schurink
Marco Schuijt
Mirdije Seji
Terence Simons
Curt Simons
Ronald Steenbeek
Merijn Storm van
Leeuwen
Barbara Stuij
Monique Tediak
Ana Todorović
Violetta Tot
Fatéha Ulad Ali
Marcelien Unema
Angelique van Vemde
Barry de Vent
Richard Verbeek
Cristina Vlassa
Robbert Voges
Guillian Vonk
Lianne Vonk
Jeffrey Vonk
Raymond Vormer
Ivar de Vries
Vincent Weberink
Jozanneke van Wijk
Marieke Wijnhoud
Floor Wolfs
Abel Zwaal
Job Zwaal
Natascha Zwaan

Proficiat!

Zij zijn aan het oud-leerlingenbestand toegevoegd, met uitzondering van hen die hun studie op school in een andere afdeling hebben voortgezet.

Nieuwe OLO-'dépendance' overzee

Martin Hartog, die al de afgelopen jaren de herboren O.L.O. heeft vertegenwoordigd in de V.S. en Canada, deelt ons mee dat hij die werkzaamheden heeft overgedragen aan Arthur Heydendael en stuurt ons de tekst van zijn brief aan alle oud-leerlingen aldaar, welke we hieronder afdrukken.

Martin, bedankt voor je inzet en al het werk dat je voor de O.L.O. hebt verricht.

Arthur, welkom, en we vertrouwen erop dat je minstens je voorganger zult evenaren....

het O.L.O.-bestuur

Dear "oud-lyceisten",

Enclosed is a list of 98 names of all known "Oud-Lyceisten" living in the U.S.A. and Canada. Hopefully this will help you to contact some of your old friends. There are bound to be some errors such as incomplete or wrong zip codes. Please notify Arthur Heydendael (see below) who will keep the list up-dated. Also send him any additional names.

By now all O.L.O. members should have received the JULY issue of the Bulletin with the various reports of the Lustrum activities.

For those of you who attended these festivities, it was an unforgettable experience.

Gunning's 'Lyceum Geest' is still very much alive. For those who did not, take my word for it. And while in that spirit please continue to support O.L.O. It would be a crime if all those efforts by so many volunteers would go to waste. It was a gigantic task to locate an estimated 85% of all 'Oud-Lyceisten'.

The money is primarily needed for postage and printing. So please send Fl. 15.00 in guilders only to: acc.# 46.78.07.493 O.L.O., Amsterdam; (Postbank # ABN-AMRO Bank: # 2391). If you do not have access to a Dutch bank account please send \$ 10.00 (U.S.) to:

Arthur H. Heydendael
Spring Valley Rd.
Ossining, N.Y. 10562-2002.

Arthur will see to it that the money is properly transferred. It costs Fl. 15.00 to cash a foreign check. Hence this arrangement.

On a more personal note I have thoroughly enjoyed corresponding with and eventually meeting so many of you. It was fun getting this list started. Our house in Miami had it's windows blown out and are now boarded up and the roof leaks. And of course no electricity or water for several days. But we were very lucky compared to so many others. At least the place is still livable, although we will not return there from our summer home in Up-State New York until Oct. 15th.

So "Carpe Diem". The 20th Lustrum is closer than you think.

Cordially yours,
w.g. Martin Hartog

In memoriam Drs A.W. Moll

Op 30 september 1992 is op 82 jarige leeftijd overleden
Drs Antonie Willem Moll, oud-docent biologie.

Moll werd in 1939 benoemd tot docent biologie op Het
Amsterdams, alwaar hij in 1946 een vaste volledige
betrekking op zich nam als opvolger van Dr Heimans,
die tot hoogleraar was benoemd.

Hij was een waardig opvolger van de grote Heimans.
Zijn grote liefde voor zijn vak, zijn enorme vakkennis
en groot overdrachtsvermogen zullen maken dat vele
oud-leerlingen zich nog de biologielessen in lokaal XVI
(thans bibliotheek) zullen herinneren. Hier hield hij ook
de grote collectie die Heimans verzameld had in stand.
Ook zijn - al voor hem overleden - echtgenote gaf enige
jaren les (oude talen) op onze school.

Zelf zal ik me hem blijven herinneren als een
oud-collega van wie ik als jong docent veel
geleerd heb.

Dr G.C. Krijn

In één der eerste bulletins was te lezen dat natuurlijk ook oud-docenten zeer welkom waren als OLO-lid en dat voor hen de kwalificatie "buitengewoon lid" in 't leven was geroepen.

De toen gepubliceerde lijst van namen van buitengewone leden is inmiddels uitgebreid met die van de heren Drs G.F.B. Hoevenagel en Drs J.R. Tjepkema.

* - * - * - * - * - * - * - *

Noortje van der Reis ontmoette in het Concertgebouw haar klasgenootje van de kleuterschool in Groningen, maar was haar helaas meteen weer kwijt. Noortje is nu op zoek naar haar adres. Het is Marieke Valk, echtgenote van een oud-lyceïst. Informatie s.v.p. naar het OLO-secretariaat (tel.020-6719159).

* - * - * - * - * - * - * - *

Contributie 1993

Wilt u het OLO-lidmaatschap voor 1993 met het bijgaande acceptgiroformulier betalen? Rechtstreeks overmaken kan ook, en wel op bankrekening 46.78.07.493 t.n.v. O.L.O. Amstelveen (postbanknr van de ABN.AMRO is 2391).

* - * - * - * - * - * - * - *

